

VÝZVA

zpravodaj pro lidi s výzvou



číslo 18

březen 2007

OBSAH

Na slovíčko s Milanem a Lenkou

/2

OAZA - „PSA“

Asistenti ve Frýdlantu - PSA v lednu /3

Standardy

Personální zajištění služeb /4

Integrace

Pomůcky z půjčovny /5-6

Vyhodnocení semináře pro maminky /7-8

Knihovna projektu Integrace nabízí: /9

Důležitý seminář /10

Rodinný průvodce - „Kukátko“

Jak žijeme s novým zákonem o sociálních službách /11-12

Setkání z cyklu „Kukátko“ /13

Rodinný průvodce je tu pro Vás /14

Klub Brána

Reprezentační ples centra pro rodinu /15-16

Pohádkové setkání v Templu /17-18

Centrum pro rodinu - co se dělo

Víkend pro maminky z azylových domů /18

Víkend pro maminky očima dobrovolníka /19

Co s volným čase

Zveme vás do Brány /20

„Kukátko“ /20

CPR-Klub Ámos - „Dny velikonočních řemesel“ /10

Milí čtenáři, prohlížeči i listovači - zvláště noví,

na tomto místě pro vás přinášíme základní návod pro lepší orientaci v terénu :

Co je to CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI ?

Je to občanské sdružení založené skupinou nadšenců v roce 1993, které vytváří a zajišťuje řadu projektů a aktivit na podporu rodin - jmenujme například Manželská setkání, Škola partnerství, Klub AMOS, Víkendy pro ženy, Víkendy pro muže, projekt VÝZVA aj. Toto občanské sdružení je velmi úzce provázáno s Centrem pro rodinu ostravsko-opavského biskupství.

O co usiluje projekt VÝZVA ?

O celkovou podporu rodin, které pečují o své dítě (svého člena) s těžkým zdravotním postižením. O narovnání vztahů, o návrat k přirozeným rolím rodičů, o nadlehčení veliké fyzické i psychické zátěže rodiny.

Proč název VÝZVA ?

Postižení těchto dětí je velikou výzvou pro nás i pro své okolí. Je výzvou k zastavení, k zamyšlení, k pomoci, bez níž se tyto děti neobejdou.

Odkdy VÝZVA ?

Oficiálně od ledna 2002, ale tomu přecházelo několik let, kdy to kvasilo, zrálo, bublalo...

A co vlastně VÝZVA nabízí ?

VÝZVA dnes nabízí čtyři provázané služby - **OASA** - soustředěná každodenní osobní asistence (jeden asistent k jednomu klientovi až osm hodin denně), **RESPIT** - občasná úlevová osobní asistence (studenti brigádníci, většinou stabilně pro konkrétní rodinu např. jeden den v týdnu), **BRÁNA** - integrační klub (klubová činnost, boccia, výlety atd.) a nejnověji **Rodinný průvodce** (poradenství, podpora, zázemí pro individuální nebo společné sdílení problémů).

Proč k nám pokaždé v úvodu promlouvá nějaký Milan s Lenkou ?

Protože si tohle všechno vymysleli, rozdýchali a snaží se to řídit. Kontakt na ně je na zadní straně zpravodaje. Jsou to rodiče sedmi dětí, z nichž syn Jirka má kvadrupastickou formu dětské mozkové obrny.

Proč a proč a proč ?

Klidně pošlete další vlastní zvědavé otázky na jednu z mejlových adres uvedených na poslední straně.

Milí čtenářové,

neboť a jelikož jsem se posledně více rozšoupl, dnes budu stručný, v zájmu mediální vyváženosti a úspory papíru. V našich informacích z posledního čísla Zpravodaje se příliš nezměnilo a především ceny našich služeb jsou zatím stále stejné jako v lednu, byť nevíme na jak dlouho, protože ne všechny finanční souvislosti jsou objasněny.



Co se také nemění, je náš pracovní tým, kterému bych chtěl dnes věnovat pár vět. Nedávno „naši vedoucí pracovníci“ absolvovali společně dvoudenní seminář, kde se hodně mluvilo o řešení konfliktních situací, o týmové spolupráci, o přirozených rolích každého v týmu. Součástí semináře byly i velmi precizní sebezpoznavací testy, ve kterých každý více poznal své vlohy a nastavení pro zapojení v týmu. Výsledkem testování bylo, že mezi námi velmi převažují „vstřícní tahouni“. Z odborného pohledu testu to není úplně optimální výsledek, přesto mně to osobně velmi potěšilo (rád těžím z každé situace to dobré). A tak chci všem mým kolegyním a kolegům moc poděkovat, neboť jsou velmi vstřícní a dokážou pořádně zatáhnout. Byť se všichni dívají na průměrnou mzdu dosti zezdola, dokážou pro druhé často nasadit sami sebe (což se vlastně nijak nevylučuje). Taky to ale znamená, že je a sebe musíme chránit před sebezničením.

Opravdu chci ještě jednou všem moc poděkovat (nejenom tahounům, ale i hasičům, rejžům, předsedům, dotahovačům, sháněčům, rejpalům i chrličům) za jejich velký podíl na díle VÝZVY a děkuji také všem našim příznivcům, dárcům, dobrodincům a přátelům. Přeji všem krásné a voňavé jaro.

Milan

Asistenti ve Frýdlantu - PSA v lednu

Po Novém roce nám opět nastaly pracovní povinnosti a než jsme se nadáli, byl konec ledna a s ním PSA ve Frýdlantu. Čekaly nás záležitosti, které jsme museli probrat s Jolanou, Rost'ou i naším účetním (který se pravidelně v lednu PSA účastní).

Všichni víme, že se blíží nepříjemná doba platby daní. Kromě technických záležitostí a oběda jsme měli na programu rehabilitační cvičení s paní Markétou Hurníkovou.

S mírným zpožděním jsme se všichni nacpali na půdu střediska, protože to byla jediná místnost s kobercem, a my potřebovali cvičit na zemi. Ke cvičení jsme měli overbaly a netušili, jaké zázraky se s ním dají dělat. Nejdřív jsme cvičili cviky na protahování krční páteře, pak i ostatních částí zad, protože kterou asistentku záda při její práci nebolí. Došlo i na posilovací cviky a ty z nás, které si nemohou najít čas na cvičení, určitě byly rády. Pak jsme se



přemístili zpět do místnosti, ve které se vždy vzděláváme a naučili se uvolnit záda při sezení a základ - správné držení těla. Po obědě jsme se od Rosti dozvěděli důležité informace, které jsou obsaženy v zákoně (toho není nikdy dost). A tak skončilo letošní první PSA.

Kateřina Šebestová

Personální zajištění služeb

STANDARD Č 9: Struktura, počet pracovníků i jejich vzdělání a dovednosti odpovídají potřebám uživatelů služeb a umožňují naplňování standardů kvality sociální služby. Noví pracovníci jsou zaškoleni.



Celý projekt Výzva i služba OASA má stanoven počet a strukturu pracovních míst. Projekt Výzva řídí vedoucí, který má svého zástupce. Jednotlivé služby i OASA mají potom svou koordinátorku, která přímo komunikuje s uživateli služby. Uvádí osobní asistenty do rodin a školního zařízení, které uživatel služby navštěvuje. Navštěvuje klientské rodiny. Uživatelé služby i osobní asistenti se na ni mohou obracet s dotazem nebo stížností.

Ve službě OASA má každý uživatel svého osobního asistenta, který je vybírán podle konkrétních požadavků uživatele a/nebo jeho zákonných zástupců či poručníka.

Osobní asistenti jsou dále proškolení na každoměsíčních školeních. Výběr témat těchto školení se řídí aktuálními potřebami uživatelů služby a osobních asistentů.

Všichni zaměstnanci projektu mají písemně zpracovány kompetence a náplně práce. Máme zpracována vnitřní pravidla pro přijímání nových zaměstnanců. Každý osobní asistent má kvalifikační knížku, do které se mu zapisují všechna školení, kterými v naší organizaci prošel.

Jolana Goluchová

Pomůcky z půjčovny

Někdy v průběhu minulého roku mi byl z Centra pro rodinu a sociální péči doručen dotazník průzkumu poptávky po pomůčkách pro naše děti s postižením v rámci nového projektu Integrace. Zamyslela jsem se nad ním, přestože se mi zpočátku zdálo, že je víceméně zaměřen na zvýšení integrace dětí s tělesným postižením a můj syn je autista (chodící, nemluvící, s velmi dobrou motorikou, se středně těžkým mentálním postižením). Takže jsem dotazník nejdříve odložila, připadalo mi nevhodné o něco žádat.



Jenže i my máme velké problémy s tvorbou výuky a využitím volného času. Můj syn se postupem času začal jednostranně orientovat na velmi těžké vkládačky, jenže pozor! Musí to být vkládačky, kde každý tvar je jiný, je zcela podružné jaký je na nich obrázek. No a sami víte, co je na trhu. Puzzle, kde je každý díl stejný, anebo vkládačky, které jsou určené pro nejmenší děti a tudíž velice jednoduché. Častokrát něco koupím, stojí to docela velký peníz, a náš Vojta to složí levou zadní. Již pomůcky i vyrábím. A to nejen já, ale i učitelky ve škole.

Tak jsem ten dotazník znovu vytáhla, popsala náš problém a odeslala. Časem jsem na něj i zapoměla, takže když mi zazvonil telefon, ve kterém se mi představila paní Prokopová z Centra pro rodinu s prosbou, zda bych jí přesněji nepopsala, o co máme zájem, byla jsem velice překvapena. Byla jsem v té chvíli zdravotně indisponována, a tak jsem ji raději spojila s paní učitelkou z Vojtovy školy, poněvadž jsem věděla, že nám již dříve doporučovala pro Vojtu nové vkládačky.

Před nedávnem mě paní Prokopová znovu kontaktovala, že pomůcky po konzultaci s Vojtovou paní učitelkou již pro nás má připravené k zapůjčení. A tak jsem se jednoho dne dostavila na Syllabovu 19 v Ostravě - Zábřehu, kde jsme sepsali „Smlouvu o výpůjčce“ na bezplatné zapůjčení pomůcek na dobu půl roku, což je zcela senzační.

Když jsem viděla skládačky - nádherné, velmi kvalitní - neodolala jsem a ihned jsem si klekla v kanceláři na zem a nadšeně se sama pustila do skládání. Skládačky vypadají zcela jednoduše, ale jsou docela složité. Doma jsem je ukazovala manželovi, který si to sám zkusil taky. Říkali jsme si: „Když to nejde nám, jak to má potom složit Vojta?“ Nejdříve jsme mu předložili válce, různě barevné, různé tloušťky, které má vkládat do otvorů. Říkali jsme si: „Tak to nedá“. Byla zde totiž možnost, že bude dávat menší šíře do velkých otvorů. A hned nás převezl. Vybral si nejmenší válec a začal od nejmenšího otvoru. Tak pokračoval. Ale nemá výdrž, po pár válcích s nimi práskl a odešel. Byli jsme šťastni, že si našel systém. Budeme trénovat jeho výdrž na „NOVÉ HRAČCE“.

Skvěle spolupracujeme s třídní učitelkou, takže jedna skládačka putovala i do školy. Je jen pro mého syna, nikdo jiný s takovými pomůckami nepracuje. Paní učitelka mi potom vyprávěla, jak byli ve škole nadšeni. Vysypali skládačku a přemýšleli, jak by ji Vojtovi usnadnili, protože je velmi těžká. Jedná se o vkládání obrázku batolety ze 2 dílů, dítěte ze 3 dílků, školáka ze 4 dílků - až po dědečka a babičku. Vývoj člověka. Společnou práci ve třídě něco přerušilo, a když se paní učitelka otočila zpět, Vojta měl skládačku z poloviny hotovou. Ale to neznamená, že by pro syna byla bezcenná. Ještě se bude trénovat, aby ji dokázal složit celou. No a pak bude následovat to nejtěžší pro autistu, aby pochopil smysl obrázků. V záloze pak máme ještě dvě nové skládačky.

A já, rodič, děkuji za možnost si tyto cenné pomůcky vypůjčit, neboť i pomocí nich má můj syn možnost se posunout ve svém vývoji dále.

Vyhodnocení semináře pro maminky

Na podzim loňského roku se uskutečnil první běh semináře určeného maminkám zdravotně postižených dětí. Seminář jsme nazvali „**Jak zvládat péči v rodině o dítě se zdravotním postižením a přesto zůstat sama sebou**“ a byl sestaven ze čtyř tématicky na sebe navazujících setkání. Po ukončení semináře maminky zhodnotily jeho úroveň prostřednictvím anonymních dotazníků a krátké osobní konzultace, jejichž výsledky vám zde přinášíme.



Všechny účastnice označily přínos absolvování semináře jako vysoký či velmi vysoký. Tento přínos vnímaly zejména v těchto oblastech:

- seznámení se s jinými maminkami, sdílení zkušeností, navázání spolupráce
- vystoupení z každodenního stereotypu, aktivní odpočinek formou sebevzdělávání
- uvědomění si nutnosti starat se nejen o dítě, ale také sama o sebe
- příležitost k zamyšlení nad životem, vztahy v rodině, rozšíření obzorů

První setkání bylo věnováno tématu „Mapování svých hranic“. V dotaznících účastnice uvedly, že si uvědomily mimo jiné, že:

- neumí zpomalit tempo a najít si čas pro sebe
- málo prosazují své potřeby, spíše se přizpůsobují svému okolí
- mají často problém požádat své blízké o pomoc s péčí o zdravotně postižené dítě

Druhé setkání mělo téma „Mapování potřeb dítěte a mapování svých možností“. Z dotazníků vyplynulo následující:

- Nároky na péči o dítě s postižením jsou tak velké, že je nelze v plném rozsahu zvládnout (když jsme sečetly časovou náročnost ideální péče o konkrétní děti, často se výsledky pohybovaly v intervalu 8 - 12 hodin za den!) a maminky se pak často cítí být selhávající či neschopné.

- Některé účastnice si uvědomily, že by bylo vhodné více využívat pomoci svých blízkých či využít některých služeb jako např. službu osobní asistence.
- Uvědomění, že matka celodenně pečující o dítě s postižením by měla být společností považována a oceňována jako pracující a měla by mít také stejné výhody (dovolená, nemocenská, důchod).



Ve třetím setkání jsme se věnovali tématu „Sestavení týdenního plánu“, který si maminky mohly následně vyzkoušet sestavit a použít ve své rodině. Z hodnocení vyplynulo, že:

- některé účastnice považují za důležité zařadit do týdenního plánu pravidelný čas pro sebe a pravidelný čas pro sebe a partnera
- při sestavování týdenního plánu si účastnice uvědomily, které činnosti jsou prioritní a které mají menší důležitost

Čtvrté setkání patřilo tématu „Komunikace aneb jak si ustát svou pozici“ a maminky se zde dozvěděly základní informace o komunikaci a asertivním jednání a mohly si některé techniky prakticky vyzkoušet.

- Maminky si často uvědomily důležité osoby ve svém životě, se kterými mají problém v komunikaci.
- Řada účastnic si uvědomila důležitost správné komunikace a projevila zájem v tomto tématu dále pokračovat v navazujícím semináři.

Potěšilo nás, že většina účastnic komunikovala o náplni semináře se svými partnery či jinými blízkými osobami a většina z nich také dokázala na konci semináře formulovat oblasti, ve kterých by chtěly do budoucna něco změnit. Nejčastěji zaznívala potřeba věnovat více času sobě, věnovat více času partnerovi, využít asistenčních služeb či požádat své blízké o pomoc v péči o dítě.

Kateřina Ožanová

Knihovna projektu INTEGRACE nabízí: / Iveta Proková**Hry pro maminky s dětmi - Jana Hanšpachová**

Autorka vystudovala pedagogiku a český jazyk na Univerzitě Karlově. Tuto knihu psala v době, kdy byla sama na mateřské dovolené a oblíbenost říkadla a her si ověřovala na svých dětech. Nyní pracuje jako učitelka a ze svých nápadů uvedených v knize stále čerpá.



Knihka je rozdělena do kapitol podle druhů činností. Obsahuje ukolébavky, říkadla (hlavně taková, při kterých dochází k dotykům mezi dospělým a dítětem). Dále obsahuje náměty na jednoduché domácí sportovní hry, na pracovní činnosti, na hry s papírem, barvami, přírodninami, vodou, světlem a stínem. Ikony u každého námětu na hru obsahují doporučení na věk dítěte, dobu přípravy hry a na zaměření činnosti (tvořivost, fantazie, humor, řeč, motorika, vnímání, uklidnění apod.).

I když kniha není psána speciálně pro činnosti s dětmi s postižením, mnohé z her a aktivit se dají buď stejně nebo po malé úpravě provádět i s nimi. K hraní s dětmi nebudete potřebovat nic víc, než co je v domácnosti běžně k dispozici.

Portál, 271 stran

Domácí lékař pro rodiče - Mitchell J. Einzig, Terri H. Hart

Autory jsou američtí dětské lékaři. Kniha je lektorovaná českou lékařkou, která mimo jiné uvádí přehled preventivních prohlídek, očkovací kalendář, důležité kontakty a doporučení. V knize je abecedně seřazeno více než 200 dětských nemocí, úrazů, vrozených vad a dalších zdravotních problémů. Každá nemoc je popsána, vysvětleny příznaky a postup léčby. Pro svou důležitost jsou zvýrazněny odstavce „Co je třeba vědět“ a „Kdy hledat pomoc?“. Kniha nemá nahradit lékaře, poslouží však k rychlé orientaci při onemocnění dítěte. Je napsána srozumitelně a přehledně.

Portál, 226 stran

Důležitý seminář

Ve dnech 19.-20.2. absolvovali pracovníci projektu INTEGRACE a vedoucí pracovníci projektu VÝZVA velmi zajímavý seminář, který byl zaměřen na aktuální témata - řešení konfliktních situací, umění naslouchání, týmová spolupráce apod.. Naším lektorem byla paní Helena Stöhrová z Asociace mediátorů z Prahy.



Práce s ní byla velmi zajímavá a přínosná pro každého z nás i pro celý náš tým. Více jsme se dozvěděli sami o sobě a seznámili se také s některými novými technikami. A teď vzhůru do praxe - lépe, výše a radostně :-) !

Milan Svojanovský



Jak se straší pyrotechnici.

Jak žijeme s novým zákonem o sociálních službách

Ve středu 21.1.2007 proběhlo v prostorách střediska Výzva setkání svépomocné skupiny rodičů z cyklu KUKÁTKO. Únorové téma bylo nasměřováno na problematiku zákona o sociálních službách a aktivitě rodičů



„Za Lano“. Většina přítomných maminek přišla již vybavena základními informacemi a fakty týkajícími se legislativních změn v oblasti péče o dítě se zdravotním postižením. S naší milou průvodkyní Janou Veronikou Kreilingerovou jsme si povídali především o tom, jak se nový zákon aplikuje v praxi, jaké nesrovnalosti nebo naopak ulehčení nám rodičům přináší. Jana Veronika působí nejen jako Rodinný průvodce, ale je také členkou organizačního týmu „Za Lano“.

V rámci Kukátka byly maminky seznámeny s aktivitou „Za Lano“, což je celostátní aktivita rodičů prosazující potřeby rodin pečujících o děti s těžkým zdravotním postižením. Záměrem je vytváření přímého aktivního tlaku na legislativní a jiné překážky s cílem zlepšit neutěšené postavení rodin, které pečují o dítě nebo dospělou osobu s těžkým zdravotním postižením.

Na konkrétních příkladech jsme maminkám poukázali na to, že i jejich připomínky, náměty a zkušenosti z praktického života mohou vést ke změnám ve prospěch pečujících osob. V průběhu měsíce ledna se například díky informacím od rodičů podařilo „Za Lano“ zatáhnout tím správným směrem. Dostávali jsme od rodičů informace o započítávání příspěvku na péči do příjmu v rámci sociálních dávek pomoci v hmotné nouzi. Díky společnému cílenému tlaku a spolupráci paní poslankyně Ing. Aleny Páralové s aktivitou „Za Lano“ bylo dosaženo toho, že Ministerstvo práce a sociálních věcí upravilo podmínky započítávání příspěvku na péči jako příjmu ve prospěch pečujících osoby. (Více informací o „Za Lano“ a související dokumenty najdete na www.prorodiny.cz)

Maminky také od nás obdržely materiály týkající se změn v oblasti sociálních dávek, životního minima a komplexní informace o příspěvku na péči ve vztahu k jiným sociálním dávkám, důchodovému zabezpečení apod. Tyto informace mohou maminkám posloužit především k lepší orientaci v systému sociálních dávek.

Kukátka se zúčastnily nejen maminky „stálice“, přibyla i jedna nová tvář. Maminka pečující o patnáctiletou dceru se o našem setkávání dozvěděla ze školy, kterou dcerka navštěvuje. Řekla nám, že je moc fajn, když se mamky mohou setkávat v příjemném prostředí, kde se mohou bez ostychu ptát na to, co je zajímavé a co se týká jejich mnohdy nelehké životní situace. Z Kukátka si odnášela nejen pocit příjemně stráveného odpoledne, ale také řadu informací a podnětů pro praktický život. Jsme rádi, že se k nám rodiče vrací a uvítáme mezi sebou každého, kdo hledá příležitost ke vzájemné výměně informací, zkušeností a cenných rad ze života s dítětem se zdravotním postižením.

Pavla Hodinová



Setkání z cyklu „Kukátko“

I přes chřipkovou epidemii a nečekanou sněhovou nadílku se na našem setkání z cyklu KUKÁTKO sešlo šest maminek.

Téma „Vztahy v rodině pečující o dítě s postižením“ si pro nás připravila paní Mgr. Martina Pastuchová, která působí v dětském stacionáři v Bohumíně jako psycholožka.



Hovořilo se o partnerských vztazích a o úskalích, která s sebou narození dítěte s postižením přináší. Řeč byla také o prarodičích, sourozencích a o širší rodině. Hovořili jsme o tom, jak se jednotlivci i rodina jako celek s tímto faktem vyrovnávají. Dozvěděli jsme se, že se zde opakuje řada modelů chování a reakcí na vzniklou situaci. Tyto modely mohou být pak při správné interpretaci nasměrovány pozitivním směrem. Situace, které v této souvislosti řešíme se svými blízkými, jsou v hlavních rysech stejné. A jak jsme pochopili, funguje to takto i u rodin se zdravými dětmi.

Setkání se neslo v duchu diskuse a vzájemného předávání zkušeností. Atmosféra celého setkání tak byla velmi příjemná a svobodná.

Jana Kreilingerová

Oznámení na kostelní nástěnce:



„Barbora je stále v nemocnici a potřebuje dárce krve. Má také problémy s usínáním a prosí, zda by jí někdo nemohl zapůjčit nahraná kázání našeho pana faráře.“

Rodinný průvodce je tady pro Vás

Milí rodiče,

poradenská služba Rodinný průvodce je zde pro Vás, kteří pečujete o dítě se zdravotním postižením. Naším cílem je pomoci Vám zorientovat se ve Vaší mnohdy nelehké životní situaci, podat pomocnou ruku v řešení otázek týkajících se péče o Vaše dítě a být Vám oporou při hledání východisek z problémových situací.

Každý měsíc se na nás obrací řada rodičů se svými dotazy. V poslední době se otázky týkaly především nového zákona o sociálních službách, ale také kompenzačních pomůcek, příspěvků a výhod pro postižené občany. Pro rodiče často vyhledáváme kontakty na odbornou pomoc (např. lékaře, fyzioterapii, hippoterapii apod.) a informace z oblasti vzdělávání a integrace dětí. Nebudete-li si vědět rady, budou-li Vám chybět informace nebo potřebná síla pro jednání s úřady, obraťte se na naši poradnu. Rádi Vás podpoříme a pomůžeme Vám vyřešit otázky, které s sebou péče o postižené dítě přináší.

Aktuálně jsme pro rodiny připravili informační materiál týkající se změn v systému sociálních dávek k 1.1.2007. Najdete zde nové částky životního minima, přehled dávek státní sociální podpory a způsob jejich orientačního výpočtu. V další části je k dispozici přehled dávek pro občany se zdravotním postižením, za jakých podmínek a kde je lze získat. Součástí je také stručný průvodce Příspěvkem na péči, kde najdete všechny užitečné informace o tomto příspěvku ve všech potřebných souvislostech (sociální dávky, důchodové zajištění, pojištění apod.)

Informační materiál si můžete vyzvednout v naší poradně na Syllabově ulici ve středisku Výzva každé úterý odpoledne, po individuální domluvě kdykoli. Navštivte nás osobně nebo kontaktujte telefonicky či elektronickou poštou, těšíme se na Vaši návštěvu!

Kontakt: Mgr. Pavla Hodinová tel.: 774 24 256,
Jana Veronika Kreilingerová tel.: 775 244 297
e-mail.: cprpruvodce@doo.cz

Reprezentační ples centra pro rodinu

Nevím přesně, z čí hlavy vzešel nápad uspořádat ples Centra pro rodinu, nevím, co všechno tomu předcházelo. Vím jen, že se 10. února konal nejlepší ples, který jsem doposud navštívila. Dějištěm našeho plesu se stal kulturní dům ve Staré Bělé. Ti, kteří na vlastní oči neviděli tancovat lidi se zdravotním postižením, nevěří, že je něco takového vůbec možné. Abychom aspoň některé z vás vyvedli z omylu, nacvičili jsme pro všechny návštěvníky Polonézu a country tanec. To vše pod vedením Janičky Preisové (mladší), jejího tanečního partnera Jakuba a naší kolegyně Ivety. Tancovali jsme v páru vždy vozíčkář a dobrovolník a spolu s námi ještě i několik párů našich chodících kamarádů. Pravda, kroky - především tedy country tance - jsme přizpůsobili našim možnostem. Všichni jsme měli trochu trému a strašně jsme se snažili. Vyplatilo se. Naše snaha byla oceněna obrovským aplausem, což nás všechny zahřálo u srdíčka. Sešlo se zde spousta známých i neznámých tváří. Někteří klasicky ve společenském oděvu, jiní daly přednost country stylu. Všichni jsme se dobře bavili za hudebního doprovodu country skupiny Kulhavá kobyla. Nechybělo bohaté občerstvení, bohatá



tombola a spousta legrace. Kromě lístků do tomboly jsme však návštěvníkům nabízeli také netradiční tikety, které jsou veřejnosti známy z televizní soutěže Bingo. Během losování v sále panovalo napětí i radost z výher. Další soutěží, jenž se nabízela návštěvníkům plesu, byla degustace vín.

Úkolem soutěžících bylo podle chuti přiřadit k šesti červeným a šesti bílým vínům správné názvy. Soudím, že to vůbec nebylo jednoduché, protože určit správně všech šest druhů vín se podařilo jen deseti soutěžícím. Z nich potom byli vylosováni tři výherci lahvi kvalitního vína. Jako všechny plesy i ten náš byl však především o tanci. Sama jsem se divila, jací jsme zdatní tanečníci a jaké taneční kreace lze vykouzlit na invalidních vozících. No, jsme prostě šikovní. Nad ránem jsme příjemně unavení vyrazili vstříc svým domovům. Na závěr zbývá jen poděkovat všem organizátorům plesu a všem, kteří svým úsměvem přispěli k tomuto super večeru za to, jak se celý večer vydařil a těšit se, že se příští rok, třeba i s Vámi, opět sejdeme, pobavíme se a zatančíme si.

Magda Blažková



*Otec se ptá syna: „Co jste dnes dělali ve škole?“
„V chemii jsme brali výbušniny.“ „A co budete ve škole
probírat zítra?“ „V jaké škole? ...“*

Pohádkové setkání v Templu

Pohádku „O Popelce“ známe bezesporu všichni. Na její pojetí divadelního herce Víti Marčíka jsem byla opravdu zvědavá. A nejen já. Klub Templ, v němž se představení konalo, doslova praskal ve švech. Moji zvědavost prohloubil fakt, že celé představení sehráli dva herci. Zmiňovaný Vít'a Marčík a jeho syn Vít'a Marčík (mladší). Pro autentičtější podání pohádky použili herci několik fakt pěkných vlastnoručně vyrobených loutek. Také kulisy a rekvizity měli páni herci vlastnoručně vyrobené a stejně jako loutky naprosto originální.



Podání pohádky stoprocentně předčilo všechna moje očekávání. Scénář pohádky páni Marčíkové upravili tak, aby jednak upoutali pozornost malých diváků a zároveň pobavili nás mladé. To se jim skutečně podařilo. Po celou dobu představení jsme se téměř nepřestali smát. Mně osobně bude ještě dlouho znít v uších jedinečný hlas Víti Marčíka (staršího), jehož barvu a intenzitu by tomuto charismatickému herci mohl leckdo závidět.

Mimo dokonalého skvělého hereckého výkonu oba pánové předvedli, že jim nechybí smysl pro humor. Bylo vidět, že když hrají, jsou ve svém živlu. Umějí získat přízeň diváků a do představení vkládají kus sebe. Po celou dobu představení udržovali kontakt s námi diváky a snažili se nás aktivně vtáhnout do děje pohádky. Po jejím skončení však ani zdaleka neskončila zábava.



Povídali jsme si, obdivovali kulisy, hráli jsme si a fotili se s loutkami, které nám herci ochotně propůjčili. Já jsem se pak chvíli bavila s Vítou Marčíkem (starším). Ukázal se být strašně fajn člověkem, z nějž na dálku vyzařuje pohoda a optimismus.



Závěrem mi nezbývá než říci, že tohleto byla zase jedna ze skvěle vydařených Bráňáckých akcí. Tímto Vás všechny zvu na kteroukoli z těch připravovaných. Přijďte mezi nás a přesvědčete se sami, že to, co je zde psáno, nejsou jen slova do tmy.

Magda Blažková

Centrum pro rodinu - co se dělo

Víkend pro maminky z azylových domů

Chceme napsat o pilotním projektu Armády spásy a CPR, který se zrodil na Komunitním plánování a byl vytvořen pro maminky s dětmi z azylových domů. Šli jsme do tohoto projektu s velkým očekáváním. Přípravě víkendů jsme věnovali mnoho času a práce. Navzdory obavám byly víkendy velice požehnané. Stěžejní bylo povídání Marušky Fridrichové na různá témata pro maminky. V přestávkách se malovalo na hedvábí, povídalo, pilo kafe a pojídaly výborné buchty. Během programu se o děti starali pečovatelé, kteří s nimi hráli hry, soutěžili, stříleli z luku, tvořili krásné výrobky, např. z hlíny,... Protože víkendy byly dva - rozdělné na maminky se staršími a mladšími dětmi - tak na tom druhém s mladšími dětmi pečovatelé hlavně přebalovali, hráli si s kostkami, uspávali, hledali dudlík, čistou plenu a utírali slzičky. Na konci obou těchto víkendů nám maminky, které prožívají těžké období svého života, děkovaly za to, že si nádherně odpočinuly, hodně se nasmály a hlavně zase mají chuť jít dál.

Jana Praisová, Lenka Procházková

Víkend pro maminky očima dobrovolníka

V pátek po příjezdu jsme měli docela fofr, museli jsme připravit ubytování a vše potřebné k dobré pohodě maminek. Vše od-startovala společná modlitba v kapli. Já sám jsem měl dobrý pocit, když



j jsme přijeli. Sice nás upozorňovali, že to může být velmi náročné, ale když přišly maminky, naplnil mne zvláštní pocit. Viděl jsem jejich utrápené oči, i když se snažily usmívat a být příjemné, což jim moc dobře šlo, přesto nezakryly problémy, které byly spjaty s rodinou. Vůbec jsem nevěděl, co mám proti tomu dělat. Ale myslím, že jsme hromadně udělali obrovský kus práce. V neděli se mi zdály velmi odpočaté a uvolněné. Šlo na nich vidět elán dát se znovu do boje se svou nelehkou životní situací.

Po příchodu maminek nastalo rozdělování dětí mezi dobrovolníky. Já jsem dostal čtyřletého živého klučinu, s ním jsem to měl docela dobré, když mi neboural komínek, který jsem tak pracně vybudoval z kostek. Hráli jsme si hromadně v jedné velké předsíni. Když nás to přestalo bavit, šli jsme na procházku k nedalekému potoku. Tam nám bylo fajn. Mohli jsme blbnout a házet klacky do vody. Když jsme hlídali děti, maminky se vzdělávaly z přednášek. Byla to pro mě moc dobrá zkušenost. Poučil jsem se a vím nejen já, že tyto maminky byly pro nás hrdinkami. Přišla jim do života velká překážka, jestli jejich nebo jinou vinou je úplně fuk, bojují, jak se jen dá. Tento boj je v tomto světě pokladem. Spousty lidí to vzdají už před bojem. Takže Vám maminky a dět'uškám velké díky, bylo pro mě velkou radostí být vaším dobrovolníkem :-).

Michal-„Čmeldos“

Zveme vás do Brány

15. března - „Praskání pro mladé“.

Integrační klub Brána a projekt Integrace Vás zvou na setkání mladých se zpěvem starých songů a evergreenů. Od 16.00 hod. ve středisku Výzva.



"Kukátko"

Centrum pro rodinu a sociální péči, projekt INTEGRACE Vás srdečně zve na povídání z cyklu KUKÁTKO. Tentokrát s ergoterapeutem Bc. Daliborem Gazdou na téma „**Ergoterapie jako hra**“ aneb jak podpořit děti v jejich samostatnosti.

KDY: ve středu 21.03.2007 od 16,00 hodin

KDE: Centrum pro rodinu a sociální péči, středisko Výzva,
Syllabova 19, Ostrava-Zábřeh

Svou účast, prosím, potvrďte na tel.: 775 244 297 nebo 552 301 406, cprintegrace@doo.cz

Na setkání s vámi se těší Rodinný průvodce.

CPR-Klub Ámos - „Dny velikonočních řemesel“

Oblíbený projekt nabízí zpestření velikonoční doby v příjemné atmosféře starých řemeslných technik. Návštěvník si vše, co si vyzkouší, odnese domů.

S sebou: 2 vyfouklá vejce

Kdy: 24.3. - 25.3. 2007

V kolik: 14.00 - 18.00 hod.

Kde: Kostelní nám. 2, Ostrava 1 (u kostela sv. Václava) - budova
Telepace

Bližší informace: 596 114 209

Činnost projektu VÝZVA v roce 2006 finančně podpořili:

Statutární město Ostrava
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Biskupství ostravsko-opavské
Úřady práce

Nadace Eurotel
NROS/ČT, sbírkový projekt „Pomozte dětem!“
Nadace Patrik dětem
Nadační fond Českého rozhlasu

K2 Atmitec s.r.o.
MTA Ostrava, s.r.o.
ODS - Dopravní stavby Ostrava, a.s.
Calumite
PREMIE Ostrava, s.r.o.
IGB Holding
Jiří Babka
GMP MIX, a.s.
Thermes s.r.o.
Pharmos a.s.
Ing. Leo Chříbek
ha-vel internet, s.r.o.
ha-vel family, s.r.o.
Factory collection
Restaurace Eucalyptus

Rodiny: pan Matula, Řehořkovi, Praisovi, Kaňokovi, pan Gottfried, Hodečkovi, Mikovi, Kunčarovi, Davidovi, Pastorovi, paní Hurníková, Ramíkovi, Kolouchovi,

..... **místo pro Vás nebo Vaši firmu !!!**



Výzva - zpravodaj projektu Výzva, který realizuje Centrum pro rodinu a sociální péči v Ostravě. Zapsán do evidence periodického tisku pod ev.č. MK ČR E 15625. Jazykovou úpravu MUDr. Jana Zuchnická. Kresby - Dana Skřičková. Foto na obálce Lucia Petrůjová. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Názor redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem článků.

Kontaktní adresa redakce: Jan Zuchnický, Lubojaty 57, Bílovec 5, 742 92
tel.: 556 403 253 mobil: 731 625 620 e-mail: zuchnický@prorodiny.cz

vyšlo 1. 3. 2007

uzávěrka příštího čísla 15. 4.

2007

Kontakty na nás



Centrum pro rodinu a sociální péči

Kostelní nám. 1, Ostrava 1, PSČ 728 02

tel : 596 116 522 - linka 232

fax: 596 114 819

e-mail: cpr@doo.cz, www.prorodiny.cz

IČO: 48804517

Bankovní spojení: KB Ostrava,

č.ú.: 27-2497860207/0100 specifický symbol 111

Realizátoři projektu

Lenka a Milan Svojanovští

Sedliště 378, PSČ 739 36

tel : 558 658 412

mobil: 777 100 327

e-mail: cprvyzva@doo.cz



